

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

Rezván 2006

Bahá'í věřícím světa

Draze milovaní přátelé,

1. Rezván 2006 je okamžikem nabitým duchem triumfu a očekávání. Bahá'u'lláhovi následovníci na všech místech se mohou oprávněně pyšnit velkolepostí svých úspěchů dosažených v průběhu Pětiletého plánu, který se právě nachýlil ke konci. A k budoucnosti mohou pohlížet s důvěrou, kterou jsou obdařeni pouze ti, jejichž odhodlání zocelily zkušenosti. Celý Bahá'í svět jímá pohnutí, když rozvažuje nad rozsahem pětiletého projektu, který leží před námi, nad hloubkou oddanosti, kterou bude vyžadovat a výsledky, kterých je mu dáno dosáhnout. Naše modlitby se přidávají k vašim, když se s vděčností obracíte k Bahá'u'lláhovi kvůli výsadě, že jste svědky odhalování Jeho záměru pro lidstvo.
2. V našem poselství z 27. prosince 2005 Poradcům shromážděným ve Svaté zemi, které bylo téhož dne rozesláno všem Národním duchovním radám, jsme vykreslili rysy Pětiletého plánu, který bude probíhat v úseku let 2006 – 2011. Přátelé a jejich instituce byli vyzváni k tomu, aby si poselství důkladně prostudovali a s jeho obsahem jste nepochybně dobře seznámili. Vybízíme nyní každého jednoho z vás, abyste napřáhli síly k tomu, abyste zajistili, že bude během příštích pěti let úspěšně dosaženo cíle ustanovení intenzivních programů růstu v přinejmenším 1 500 oblastech po celém světě. Skutečnost, že v měsících, které následovaly po odjezdu Poradců ze Svaté země, se v jedné zemi za druhou tak rychle a systematicky položily základy pro zahájení Plánu, je znamením dychtivosti, s níž se Bahá'í společenství ujímá výzvy, před kterou je postaveno. I když se tu nemusíme dále rozepisovat o požadavcích Plánu, cítíme nutnost, abychom pro vaše úvahy předložili několik poznámek o globálním kontextu, v němž se budou vynakládat vaše individuální a kolektivní snahy.
3. Shoghi Effendi napsal před více než sedmdesáti lety své dopisy zabývající se Světovým řádem, ve kterých poskytl pronikavou analýzu sil, které ve světě působí. S výřečností, které byl schopen pouze on, popsal dva veliké procesy, které uvedlo Bahá'u'lláhovo Zjevení do pohybu, jeden ničivý a druhý sjednocující, přičemž oba tyto procesy popohánějí lidstvo vstříc Světovému řádu, u jehož početí stál Bahá'u'lláh. Strážce nás varoval, abychom „nebyli uvedeni v omyl bolestnou pomalostí, jež charakterizuje rozvinutí civilizace,“ která je nyní namáhavě ustanovována nebo aby nás „neoklamaly prchavé projevy vracejícího se blahobytu, který čas od času vypadá, že je schopen zabránit rozkladným vlivům chronických nemocí sužujících instituce upadajícího věku.“ Každé podrobné zkoumání průběhu událostí v posledních desetiletích si nemůže nedovolit uznat zvyšující se rychlost procesů, které tehdy s takovou přesností analyzoval.
4. Je pouze třeba, aby člověk rozvažoval nad prohlubující se morální krizí, která pohlcuje lidstvo, aby dokázal ocenit do jaké míry síly rozkladu rozervaly tkanivo společnosti. Nerozšířily se snad tak převelice známky sobectví, podezřívavosti, strachu a podvodnosti, které Strážce tak jasně předjímal, že jsou nyní snadno patrné byť jen běžnému pozorovateli? Nevynořila se hrozba terorismu, o níž hovořil, na mezinárodní scéně v

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

takových rozměrech, že zaměstnává úvahy jak mladých tak starých v každém koutě zeměkoule? Neupevnila neuhasitelná žízeň a horečná honba za pozemskými marnostmi, bohatstvím a radovánkami natolik svou sílu a vliv, že si osobuje pravomoc nad takovými lidskými vlastnostmi jako je štěstí, věrnost a láska? Nedosáhlo oslabení rodinné soudržnosti a neodpovědný postoj k manželství takových rozměrů, že to ohrožuje existenci této základní jednotky společnosti? „Zvrácenost lidské povahy, ponížení lidského chování, korupce a rozpad lidských institucí,“ o kterých Shoghi Effendi předem varoval, se smutným způsobem odhalují „ve svých nejhorších a nejnechutnějších stránkách.“

5. Strážce dává úpadku náboženství jako společenské síly největší díl viny za morální zhroucení lidstva. „Je-li lampa náboženství zastíněna,“ obrací naši pozornost na Bahá'u'lláhova slova, „vyvolá to chaos a zmatek a světla čistoty, spravedlnosti, klidu a míru přestanou zářit.“ Desetiletí, které následovaly poté, co napsal své dopisy, nezaznamenaly jenom trvalé zhoršování schopnosti náboženství vynakládat morální vliv, ale rovněž zradu velkého zástupu lidí prostřednictvím nepatřičného chování náboženských institucí. Pokusy o jejich opětovné posílení pouze podnítily fanatismus, který by, pokud se mu ponechá volný průchod, mohl zničit základy civilizovaných vztahů mezi lidmi. Pronásledování Bahá'í věřících v Íránu, které poslední dobou zesílilo, je samo o sobě více než dostatečným důkazem o odhodlání sil temnoty uhasit plamen víry všude tam, kde jasně hoří. Třebaže jsme si jisti konečným triumfem Věci, neopovažujeme se zapomínat na Strážcovu varování, že Víra bude muset zápasit s nepřáteli, kteří jsou mocnější a zákeřnější než ti, kteří ji stíhali v minulosti.
6. Není třeba přinášet rozsáhlejší komentář o důležitosti státnického umění, což je dalším tématem, kterým se Strážce ve svých dopisech věnovaných Světovému řádu tak mistrně zabýval. Rozšiřující se ekonomická propast mezi bohatými a chudými, přetrvávání starodávných animozit mezi národy, rostoucí počty osob bez domova, mimořádný rozmach organizovaného zločinu a násilí, pronikavý pocit nejistoty, zhroucení základních služeb v tolika regionech, bezuzdné vykořisťování přírodních zdrojů – to vše patří pouze k několika znamením vypovídajících o neschopnosti vůdců světa vymyslet životaschopné systémy, které by ulevily neduhům lidstva. Tím se nemíní říci, že by se nevyvíjely upřímné snahy. Ve skutečnosti docházelo v desetiletí za desetiletím k jejich násobení. Ať jsou ale tyto snahy sebedůmyslnější, přesto se jim velmi nedaří „odstranit hlavní příčinu zla, které tak hrubě narušilo rovnováhu současné společnosti.“ „Ani,“ prohlašuje Strážce, „samotný akt navržení aparátu vyžadovaného pro politické a ekonomické sjednocení světa... sám o sobě neposkytuje protilátku proti jedu, který neustále podkopává životaschopnost organizovaných států a národů.“ „Co jiného,“ sebevědomě prohlásil, „než bezvýhradné přijetí Božího Programu,“ vyhlášeného Bahá'u'lláhem, „který ve svých základech ztělesňuje Bohem určený plán pro sjednocení lidstva v tomto věku, spolu s nezdočným přesvědčením o spolehlivé účinnosti úplně všech jeho ustanovení, je nakonec schopno odolat silám vnitřního rozkolu, které, pokud nebudou kontrolovány, musí nezbytně i nadále nahlodávat životně důležité orgány zoufalé společnosti.“
7. Vyličení procesu rozpadu, jenž se na světě urychluje, které přinesl Shoghi Effendi, je skutečně pronikavě bystré. Rovnocenně zarážející je přesnost, s níž analyzoval síly, které

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

se pojí s procesem sjednocování. Hovořil o „postupném rozšiřování ducha světové solidarity, který spontánně povstává ze zmatků rozkládající se společnosti“ jako o nepřímém projevu Bahá'u'lláhova pojetí zásady jednoty lidstva. Tento duch solidarity se v průběhu několika desetiletí stále šířil a dnes je jeho účinek zjevný v celé řadě oblastí, od odmítnutí hluboce zakořeněných rasových předsudků ke svítajícímu uvědomování si světoobčanství, od zvýšeného povědomí o důležitosti životního prostředí ke společným snahám na podporu veřejného zdraví, od obav nad stavem lidských práv k systematickému věnování se všeobecnému vzdělávání, od ustanovení mezináboženských aktivit k rozkvětu stovek tisíc místních, národních a mezinárodních organizací, které se zapojují do té či oné podoby společenské činnosti.

8. Pro Bahá'u'lláhovy následovníky jsou těmi nejvýznamnějšími etapami vývoje v procesu sjednocování právě ty, jež se přímo pojí s Vírou. Mnohé z nich podporoval samotný Strážce a od doby svých skromných počátků nesmírně pokročily vpřed. Z malé základny věřících, kterým předal své první plány učení Víry, vyrostlo celosvětové společenství, jehož přítomnost je patrná v tisícovkách lokalit, z nichž se každá řídí osvědčeným modelem činnosti, který ztělesňuje zásady a cíle Víry. Na základech Správního řádu, které během počátečních desetiletích svého působení tak pečlivě pokládal, byla postavena rozsáhlá, hustě propletená síť Národních a Místních duchovních rad, které pilně spravují záležitosti Věci ve více než sto osmdesáti zemích. Z prvních kontingentů členů Pomocného sboru pro ochranu a propagaci Víry, které přivedl na svět, vyrostla legie bezmála tisíce věrných pracovníků, kteří slouží v terénu pod vedením jeden a osmdesáti Poradců, které dovedně vede Mezinárodní centrum pro učení Víry. Proces postupného rozvoje Světového správního centra Víry v prostorách jejího Světového duchovního centra, jemuž Strážce zasvětil tolik energie, překročil rozhodující práh tím, jak Světový dům spravedlnosti zaujal své Sídlo na hoře Karmel a následným dokončením Budovy Mezinárodního centra pro učení Víry a Centra pro studium Textů. Instituce Huqúqu'lláhu se trvale rozvíjela pod správcovstvím Ruky věci Boží Dr. 'Alí-Muhammada Varqy, kterého Shoghi Effendi jmenoval před padesáti lety Důvěrníkem a svého vyvrcholení došla v roce 2005 díky ustanovení mezinárodního sboru, jehož záměrem je podporovat stálé a rozsáhlé uplatňování tohoto mocného zákona, který představuje zdroj neocenitelných požehnání pro celé lidstvo. Strážcovy snahy o pozvednutí obrazu Víry v mezinárodních kruzích se rozvinuly do rozsáhlého systému vnějších vztahů, jenž je schopen bránit zájmy Víry i prohlašovat její univerzální poselství. Vážnost, které se Víra těší na mezinárodních fórech pokaždé, když její představitelé promlouvají, patří k těm nejpozoruhodnějším úspěchům. Věrnost a oddanost, kterou členové společenství, které odráží rozmanitost celého lidského rodu, prokazují vůči Bahá'u'lláhově Smlouvě, představuje zásobárnu síly, na jejíž obdobu si nemůže činit nárok žádná jiná organizovaná skupina.
9. Strážce přepověděl, že v několika po sobě jdoucích epochách Formativního věku, započne Světový dům spravedlnosti sérii celosvětových projektů, které budou „symbolizovat jednotu a koordinovat a sjednocovat aktivity“ Národních duchovních rad. Bahá'í společenství v průběhu tří po sobě jdoucích epoch neúnavně vykonávalo namáhavou práci v rámci globálních Plánů vydávaných Světovým domem spravedlnosti a podařilo se mu ustanovit model Bahá'í života, který podporuje duchovní rozvoj jednotlivce a směřuje kolektivní síly svých členů vstříc duchovnímu znovuoživení

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

společnosti. Osvojilo si schopnost poselstvím oslovit velké počty vnímavých duší, utvrzovat je a prohlubovat jejich porozumění základům Víry, kterou přijali. Naučilo se proměnit zásadu konzultace, kterou vyhlásil její Zakladatel, v účinný nástroj kolektivního rozhodování a vzdělávat své členy v jeho užívání. Vypracovalo programy duchovního a morálního vzdělávání svých mladších členů a rozšířilo je nejenom na vlastní děti a juniorskou mládež, ale též na příslušníky širšího společenství. Díky pokladnici talentů, kterou má k dispozici, vytvořilo bohatý soubor literatury, která obsahuje knihy v desítkách jazyků. Tyto knihy se věnují vlastním potřebám tohoto společenství, jakož i uspokojují zájem široké veřejnosti. Bahá'í společenství se rostoucí měrou zapojuje do záležitostí společnosti jako celku a je činné v celé řadě projektů společenského a hospodářského rozvoje. Obzvláště od zahájení páté epochy v roce 2001 učinilo Bahá'í společenství významné kroky při násobení svých lidských zdrojů za pomoci programu vzdělávání, který dosahuje až k místní úrovni společenství, a objevilo metody a nástroje k ustanovení trvale udržitelného modelu růstu.

10. Právě v kontextu souhry sil, které zde byly popsány, se musí pohlížet na nezbytnost pokročení vpřed v procesu vstupování do Víry v zástupech. Pětiletý plán, který se nyní započíná, vyžaduje, abyste na tento proces soustředili své síly a zajistili, aby se urychlily dva vzájemně se doplňující procesy ležící v jeho srdci. Právě toto by mělo být vaší převládající starostí. S tím, jak budou vaše snahy přinášet ovoce a dynamika růstu dosáhne nové úrovně komplexnosti, vyvstanou pro samotné Světové centrum výzvy a příležitosti, kterými se bude v nadcházejících pěti letech zabývat v takových oblastech jako jsou vnější záležitosti, společenský a hospodářský rozvoj, správa a uplatňování Bahá'í práva. Růst společenství si již vyžádal, aby se počínaje říjnem 2007 zavedly nové úpravy tím, že se v každé skupině zdvojnásobí počet poutníků na čtyři sta. Musí se též vykonat několik dalších projektů. Mezi ně patří další rozvoj zahrad obklopujících Bahá'u'lláhovu Svatyni stejně jako Zahradu Rezván a Mazrai'ih; restaurování Budovy Mezinárodního archivu; stavební opravy Bábovy Svatyně, jejichž plný rozsah není dosud jasný a výstavba posledního z řady kontinentálních Mashriqu'l-Adhkárů, Domu uctívání v Chile, kterou předvídal Strážce. S tím, jak budou tyto snahy postupovat, budeme vás čas od času vyzývat, abyste pomáhali, a to jak v podobě finanční podpory, tak i formou specializovaných talentů, majíce na paměti, že zdroje Víry by měly být do co největší možné míry směřovány k požadavkům Plánu.
11. Drazí přátelé! Nelze nebrat v úvahu, že síly rozkladu nabývají na rozsahu i síle. Je stejně jasné, že Ruka Prozřetelnosti vedla společenství Největšího Jména od jedné silné stránky ke druhé a společenství nyní musí zvýšit svůj početní stav a rozmnožit své zdroje. Dráha, kterou stanovil Pětiletý plán, je přímočará. Jak mohou ti z nás, kteří si uvědomují žalostný stav lidstva a jsou si vědomi směru, kterým se historie ubírá, nepovstat k tomu, aby nevyužili nejplnější míru svých schopností a nezasvětili se záměru tohoto Plánu? Neplatí Strážcova slova, že „jeviště je postaveno“ pro nás dnes stejně, jako platila, když je psal během prvního Sedmiletého plánu? Necht' nám jeho slova zvoní v uších: „Není času nazbyt.“ „Není místa k otálení.“ „Taková příležitost je nenahraditelná.“ „Snažit se a vytrvat – to zajistí konečné a úplné vítězství.“ Buďte ujištěni o našich stálých modlitbách na Svatém Prahu za vaše vedení a ochranu.

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

[podepsán: Světový dům spravedlnosti]